De H

Heccine. sunt due partes. hec ⁊ ne. ⁊ gra/
uat penul. Vn̄ hic nō inclinat cōiunctio
encletica accentū ꝑcedētis syllabe ad se. i.
iuxta se. q̄ accidit ꝓpter corruptionē ꝑce
dentis vocalis. Dicit eni heccine. cū de/
beret dici heccene. corrupta est ibi syllabi
ca adiectio ce. vide sup̄ in tractatu de ac/
centu. Idem dicas de siccine. Item cine
adiungit aliquādo huic ꝓnomini hic ꝑ
syllabica adiectione. ⁊ tūc deberet legi nō
interrogatiue sed remissiue. Vn̄ Thren̄.
ij. Plauserūt sup te manibꝰ omēs transe/
untes ꝑ viā. sibilauerūt ⁊ mouerūt capi/
ta sua sup filiam hierl'm. heccine est vrbs
dicentes ꝑfecti decoris. gaudiū vniuerse
terre. Heccine. i. hic. Itē Esa. xx. Heccine
erat spes nostra ad q̄s ꝯfugimꝰ in auxili
um. vt liberaret nos a facie regis assyrio
rū. ⁊ quō effugere poterimꝰ nos. Et ita
aliq̄n in siccine. cine est syllabica adiectio
Et tunc siccine. i. sic.

Hercule. aduerbiū iurandi. i. ꝑ herculem
iuro. q̄ est mediusfidiꝰ. s. semideꝰ ⁊ semi/
homo. q2 ex parte matris scilicz Alcmene
homo. ⁊ ex ꝑte patris scilicet Iouis dici
tur deꝰ fidius. i. filiꝰ. Et ponit ibi d. ꝓ l.
Antiq̄ eni sepiꝰ posuerūt d. ꝓ. l. vt celda.
ꝓ cella. Vel mediꝰ. i. melius. fidelissimꝰ
inter deū ⁊ hominez. Dicit eni hercules
portare responsa ab his ad illos.

Heri. aduerbiū tꝑis. ⁊ cor. ꝑmaz. Unde
Esopꝰ. Fallere vult hodie si q̄ fefellit heri

Heriliter. aduerbiū. i. dn̄anter.

Hic sepe ponit ꝓ tūc. ⁊ sic est aduerbium
tempꝰale. qn̄qꝫ hic est aduerbiū locale. et
tunc est sensus. Hic. i. hoc loco. ⁊ tunc hic
ꝓducit. Sed qn̄ est ꝓnomē corripit. ⁊ si/
gnificat tantū quantū ille.

Hypo. ꝑpositio greca. i. sub.

Hodie. aduerbiū tꝑis. i. h̄ die. ⁊ ꝓ semꝑ
ponitur. ⁊ cōponit ex hoc ⁊ die.

Honeste. stius. sime. aduerbiuz. i. discre/
te. decenter.

Honoratim. honorate. ⁊ honorabilr. idē

Horno. aduerbiū tꝑis. i. hoc anno. ⁊ dici
tur ab annus.

Horribiliter. lius. lissime. i. abominabi/
liter. terribiliter.

Horsum. aduerbiū loci. i. in hāc partē

Hostiatim. aduerbium. id ē ꝑ hostia. q̄si
de hostio ad hostium.

Hostiliter. aduer. id est crudeliter. inimi
cabiliter.

Humane vl' humaniter. nius. nissime. ⁊
humanitꝰ aduer. Et differunt humane ⁊
humanitꝰ. Sicut diuine ⁊ diuinitꝰ. Nā
diuinitꝰ ⁊ humanitꝰ signāt a deis ⁊ ho/
minibꝰ aliq̄d fieri. Sed diuine ⁊ hūane
ad silr'itudinē deoꝝ vl' hoim. Si ei dicas.
Gabriel missus est diuinitus. idē est ac si
dicat. Gabriel missus ē a deo Et istud fa
ctū est humanitꝰ. i. ab hoibꝰ. Si vero di
cas. Gabriel locutꝰ est diuie nec huma/
ne. i. ad silr'itudinē deoꝝ vl' hoim siue di/
uino more vl' humano. Et hūane. i. mā/
suete. ⁊ hūaniter idē est q̄ humane.

Humide. dius. dissime. aduer. i. madent
madide. Humectatim idem.

Humatim. aduerbiū. i. sepultim. vel vili
ter ⁊ abiecte.

De I

Iactanter. tius. sime. aduer. i. supꝰbe. arro
Iam aduerbiū ē tꝑis. Eganter.
Ibi. aduer. loci. ⁊ cōponit cū in. vt Inibi.
id ē in eodē loco. Et cū idē. vt Ibidē. i. in
eodē loco. ⁊ acuit penul. duo eni j. ꝯgluti
nant in vnā longā. Itē componit cū ali
us. ⁊ d2 alibi. i. in alio loco. Et cum inter
⁊ d2 interibi. i. interim. interea. in illo lo/
co. ⁊ cor. primā ibi.

Idcirco. id ē. ideo. propterea. ⁊ videtur es/
se simplex.

Ignaue vl' ignauiter. uius. sime. aduer. i.
pigre. insipienter. stulte.

Ilicet. penul. cor. i. ire licet. Expleto eni of
ficio suo sacerdos dicebat ilicet. quasi di/
ceret. ire licet. Magis aūt corruptum est
postmodū ⁊ dictū est ilico. i. cōtinuo. ad/
uerbiū tꝑis. vt dicit Alexander nequaz.
Et scribit ꝑ vnū l. ꝓducit tamen primaz.
Vn̄ in Grecismo d2. Concito. cōfestim.
mox. protinꝰ. ilico. statim.

Ilico. aduer. tꝑis. Et ſm Pap. Ilico. id ē
cōtinuo. subito. statim. iterato.

Illo. aduer. loci. ⁊ acuit in fine. Vn̄ Mat
thei. ij. Timuit illo ire. i. ad illū locū.

Immaniter. niꝰ. sime. i. crudeliter. immā/
suete. terribiliter.

Immūde. dius. sime. i. impure.

Imo. est aduer. eligendi. ⁊ valet tm̄ q̄ntū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0710
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG